

כַּאֲשֶׁר הָיָה מִזְדַּמֵּן לְצַרְפֹּת, הָיָה הַבָּבָא סָאֲלִי נוֹהֵג לְהִתְאַכֵּס בִּישִׁיבָה שֶׁהוֹקְמָה עַל יְדֵי חֲסִידֵי חֲב"ד.
הַבָּבָא סָאֲלִי אָהֵב לְשִׁבְתַּת שֵׁם עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, בְּמִנוּחָה וּבְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ. מִקּוֹמָה הַמְּרֻחָק שֶׁל
הַיִּשִּׁיבָה, בֵּין הָהָרִים, תֵּרֵם אָף הוּא לְתַחוּשַׁת הַרְגִיעָה שֶׁשָּׂרְרָה שָׁם.
הַמַּעֲשֶׂה הַבָּא אֲרַע כַּאֲשֶׁר הַבָּבָא סָאֲלִי הָיָה בְּשָׁנוֹת זְקֻנוֹתוֹ, בֶּן שִׁבְעִים וָאַרְבַּע. הוּא הִגִּיעַ מִמְּרוֹקוֹ לְצַרְפֹּת,
וּכְתָמִיד שֵׁם פְּעַמָּיו אֶל עֶבֶר יְשִׁיבַת חֲב"ד.
מִיָּד עִם הַגָּעָתוֹ מִהֲנִסִּיעָה הָאֲרָכָה וְהַמְעִיפָה, הִתְמַקֵּם הַבָּבָא סָאֲלִי בִישִׁיבָה, בְּחֹדֶר שֶׁהוּכָן עֲבוּרוֹ מֵרָאשׁ,
וְסָגַר אַחֲרָיו אֶת הַדֶּלֶת.
וְאוֹלָם, סִקְרָנוּתָם שֶׁל בַּחוּרֵי הַיִּשִּׁיבָה בְּעֶרְהָ בָּהֶם. הֵם הִתְאַוּ בְּכָל לְבָבָם לַעֲקֹב אַחֵר מַעֲשָׂיו שֶׁל הָאִישׁ
הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהִגִּיעַ אֲלֵיהֶם מִמְּרוֹקוֹ.

מה עשו הבחורים? סכמו ביניהם כי כל אחד מהם יעמד זמן קצוב, לפי התור, לצד דלת חדרו של הבבא סאלי, ויסקיף מבעד לחור המנעול...

ואכן, כך היה. בחורי הישיבה עקבו אחרי הבבא סאלי מבעד לחור המנעול, ואת אשר ראו עיניהם, לא ישכחו לעולם.

המטה המצעת שהוכנה בחדר נותרה ככלי אין חפץ בו. הבבא סאלי כלל לא עלה לנוח על המטה.

תחת זאת הוציא מתיקו מחצלת פשוטה, פרש אותה על הרצפה, התישב עליה והחל ללמד בתורת הנסתר, מתוך כתבי האר"י ז"ל.

למרות שהיתה זו שעת לילה מאוחרת, לא חשב הבבא סאלי כלל לעלות לישון. במשך שבע שעות רצופות למד בישיבה על המחצלת, מבלי להרים את עיניו מן הספר.

בשעה ארבע לפנות בקר נשק הבבא סאלי את הספר, סגר אותו והניחו מידיו, והחל להתכונן לקראת טבילה במקוה.

רגעים ספורים חלפו, עד שהדלת נפתחה, והבבא סאלי, על אף גילו המבוגר, פסע כעלם צעיר לכוון המקוה, להתכונן לתפלת שחרית...

* * *

פעם נשאל הבבא סאלי, מדוע הוא כה מקפיד על תפלת שחרית בהנץ החמה?

תשובתו היתה, כי לאחר מאה ועשרים שנותיו, כאשר יתיצב בבית דין של מעלה, מן הסתם יתחילו לדונו על קיום ה'שלחן ערוך', מסעיפו הראשון.

"אם לא אצליח לענות בחיוב כאשר ישאלוני אם קימתי את הסעיף הראשון שב'שלחן ערוך', שיהא הוא מעורר השחר, כיצד ימשיך להתנהל משפטי, לאחר מכן?" הסביר הבבא סאלי.